

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1450/2562

นาย ส.โจทก์ นาย พ. กัปพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 357, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยที่ 2 ร่วมกับพวกจัดประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นแล้วลงมติให้จำเลยที่ 1 และโจทก์ออกจาก
การเป็นกรรมการของบริษัท และแต่งตั้งจำเลยที่ 2 และ ส. เป็นกรรมการใหม่ และแก้ไขเพิ่มเติม
จำนวนหรือชื่อกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัท แล้วจำเลยที่ 2 ร่วมกับพวกลักเอาหุ้นของโจทก์เพื่อ
จะโอนให้จำเลยที่ 3 หลังจากนั้นจำเลยที่ 2 นำมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นที่มีการเปลี่ยนแปลง
กรรมการและผู้ถือหุ้นแล้วไปจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงกับนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท เป็น
การกระทำโดยมีเจตนาเดียวเพื่อให้นายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนแก้ไขกรรมการ จำนวน
กรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัท รวมถึงจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงโอนหุ้นของโจทก์ไปให้จำเลยที่ 3
จึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ตาม ป.อ. มาตรา 90 ที่ศาล
ล่างทั้งสองพิพากษาว่าการกระทำของจำเลยที่ 2 ดังกล่าวเป็นความผิด 2 กรรม ให้ลงโทษทุกกรรม
ตาม ป.อ. มาตรา 91 นั้นไม่ถูกต้อง ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย
แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เองตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง
ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 334, 335 (7), 352,
353, 354, 357 พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด
บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ.2499 มาตรา 42 และนับโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ต่อจาก
โทษจำคุกในคดีหมายเลขแดงที่ 2887/2550 ของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ศาลชั้นต้น
ไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยที่ 1 หลบหนีไม่มาศาลตามหมายเรียก
ศาลชั้นต้นออกหมายจับจำเลยที่ 1 และสั่งจำคุกจำเลยที่ 1 ชั่วคราว จำเลยที่ 2 และที่ 3
ให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยที่ 2 และที่ 3 ขอถอนคำให้การเดิม จำเลยที่ 2 ให้การ
ใหม่เป็นรับสารภาพข้อหาร่วมกันลักทรัพย์และร่วมกันกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติกำหนด
ความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนฯ ตามฟ้อง ส่วนจำเลยที่ 3 ให้การใหม่เป็นรับสารภาพ
ข้อหารับของโจร ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
335 (7) วรรคแรก พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ.2499 มาตรา 42 (1) วรรคหนึ่ง ประกอบ
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทง
ความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันลักทรัพย์ จำคุก 3 ปี ฐานร่วมกัน
ทำให้เสียหาย ทำลาย เปลี่ยนแปลง ตัดทอน หรือปลอม บัญชี เอกสาร หรือหลักประกันของ
ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท จำคุก 4 ปี รวมจำคุก 7 ปี จำเลยที่ 3 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 357 วรรคแรก (เดิม) จำคุก 3 ปี จำเลยที่ 2 และที่ 3 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่

การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 3 ปี 6 เดือน จำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 1 ปี 6 เดือน ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยที่ 2 และที่ 3 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยที่ 2 และที่ 3 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ฎีกาขอให้รื้อการลงโทษจำคุกให้นั้น เห็นว่า การที่จำเลยที่ 2 ร่วมกับพวกลักเอาหุ้นของโจทก์รวม 22,000 หุ้น ไปโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่จำเลยที่ 3 โดยจำเลยที่ 3 ช่วยรับไว้ซึ่งหุ้นของโจทก์ดังกล่าวโดยรู้อยู่แล้วว่าได้มาจากการลักทรัพย์ ทำให้โจทก์ต้องสูญเสียกรรมสิทธิ์ในหุ้นจำนวนดังกล่าวไป รวมมูลค่าสูงถึง 2,200,000 บาท และหลังจากนั้นจำเลยที่ 2 ส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย การกระทำของจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นการไม่เคารพยำเกรงกฎหมายบ้านเมือง กระทำโดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่คำนึงถึงความเสียหายที่เกิดแก่โจทก์ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องร้ายแรง แม้จำเลยที่ 2 และที่ 3 อ้างในฎีกาทำนองว่า การดำเนินการจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นดังกล่าวเป็นการดำเนินการของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นบิดาทั้งสิ้น จำเลยที่ 2 และที่ 3 กระทำไปตามคำสั่งของจำเลยที่ 1 หรือโจทก์ได้รับชดใช้ค่าเสียหายจากฝ่ายจำเลยแล้ว โดยโจทก์มิได้รับความเสียหายเดือดร้อน หรือจำเลยที่ 2 และที่ 3 ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน และมีภาระต้องดูแลบุคคลในครอบครัว หรือมีเหตุอื่นตามที่อ้างในฎีกา ก็ไม่เป็นเหตุเพียงพอที่จะรับฟังเพื่อรื้อการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ฟังไม่ขึ้น ส่วนฎีกาข้ออื่นไม่จำต้องวินิจฉัยเพราะไม่เป็นเหตุให้เปลี่ยนแปลงผลแห่งคำพิพากษา แต่อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ฝ่ายจำเลยได้ชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ โดยเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2560 และวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 จำเลยที่ 2 และที่ 3 วางเงินชดใช้ค่าเสียหาย 1,000,000 บาท และ 200,000 บาท ตามลำดับ และโจทก์รับเงินดังกล่าวแล้ว วันที่ 12 ธันวาคม 2561 จำเลยที่ 1 ชดใช้ค่าเสียหาย 1,500,000 บาท แก่โจทก์แล้ว และโจทก์โอนหุ้นทั้งหมดของโจทก์ให้แก่จำเลยที่ 3 เท่ากับโจทก์ได้รับชดใช้เงินค่าหุ้นทั้งหมดจำนวน 2,200,000 บาท กับค่าเสียหายแล้ว 500,000 บาท ถือได้ว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 พยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้นแก่โจทก์ จึงเห็นควรลงโทษสถานเบา อนึ่ง การที่จำเลยที่ 2 ร่วมกับพวกจัดประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นลงมติให้จำเลยที่ 1 และโจทก์ออกจากการเป็นกรรมการของบริษัท แล้วแต่งตั้งจำเลยที่ 2 และนางสาวเสาวนีย์เป็นกรรมการใหม่ และแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนหรือชื่อกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัท แล้วจำเลยที่ 2 ร่วมกับพวกลักเอาหุ้นของโจทก์เพื่อจะโอนให้จำเลยที่ 3 หลังจากนั้นจำเลยที่ 2 นำมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นที่มี การเปลี่ยนแปลงกรรมการและผู้ถือหุ้นแล้วไปจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงกับนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเดียวเพื่อให้นายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนแก้ไขกรรมการจำนวนกรรมการซึ่งลงชื่อผูกพันบริษัท รวมถึงจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงโอนหุ้นของโจทก์ไปให้จำเลยที่ 3 จึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาว่าการกระทำของจำเลยที่ 2 ดังกล่าวเป็นความผิด 2 กรรม ให้ลงโทษทุกกรรมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 นั้นไม่ถูกต้อง ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พิจารณาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นกรรมเดียวเป็น

ความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันทำให้เสียหาย ทำลาย เปลี่ยนแปลง ตัด ทอน หรือปลอมบัญชี เอกสาร หรือหลักประกันของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ.2499 มาตรา 42 (1) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 ปี และให้ลงโทษจำเลยที่ 3 จำคุก 1 ปี 6 เดือน เมื่อลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี และจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 9 เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ยงยุทธ แสงรุ่งเรือง · นิพนธ์ ช่วยสกุล · สรศักดิ์ จันเกษม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1450/2562>